

[AM2022.08.25B3]

Rigsadvokatens AFGØRELSE - 1. september 2020 - RA-2020-3100206-254

Advokat Karin Dawson Svenningsen, Vesterbrogade 11A, 1. sal, 1620 København V

Ikke erstatning for frihedsberøvelse – vedr. j.nr. ...

Du har klaget over en afgørelse, der er truffet af Statsadvokaten i København den 16. juni 2020 om at nægte erstatning til din klient *Erstatningssøgende*.

Jeg har besluttet ikke at ændre statsadvokatens afgørelse. Det betyder, at din klient ikke kan få erstatning for frihedsberøvelsen.

Begrundelse

Jeg er enig i statsadvokatens begrundelse for at nægte erstatning. Jeg kan derfor henvise til begrundelsen i statsadvokatens afgørelse.

Sagens forløb

- I afgørelse af 16. juni 2020 nægtede statsadvokaten at yde erstatning.
- I e-mail af 13. juli 2020 har du klaget over afgørelsen og anmodet om aktindsigt i sagens dokumenter med henblik på at fremkomme med yderligere bemærkninger.
- Den 15. juli 2020 har statsadvokaten sendt sagen til mig sammen med en udtalelse. Statsadvokaten har henholdt sig til sin afgørelse. Statsadvokaten har ligeledes oplyst mig, at din anmodning om aktindsigt blev imødekommet.
- Den 28. juli 2020 har jeg anmodet om at modtage dine eventuelle supplerende bemærkninger til sagen senest den 24. august 2020 samt oplyst dig om, at sagen herefter vil blive afgjort på det foreliggende grundlag.
- Du ses ikke at have fremsendt supplerende bemærkninger i sagen, hvorfor sagen afgøres på foreliggende grundlag. Der er ikke kommet nye væsentlige oplysninger frem af betydning for sagen.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, jf. stk. 1 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld).

Mulighed for at klage mv.

Min afgørelse er endelig. Din klient kan derfor ikke klage over den. Det står i retsplejelovens § 1018 e, stk. 3.

Din klient kan anmode om, at retten tager stilling til erstatningskravet. Hvis din klient ønsker, at retten tager stilling til kravet, skal du oplyse dette til Statsadvokaten i København senest to måneder efter, at du har modtaget denne afgørelse. Det står i retsplejelovens § 1018 f, stk. 1.

Hvis du har spørgsmål til min afgørelse, er du velkommen til at kontakte

.....

Retten på Frederiksbergs DOM - 25. august 2022 - 4800/2021 - SAK-2020-3100101-372

Erstatningssøgende *Erstatningssøgende* mod Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande

Statsadvokaten i København har ved tilkendegivelse af 7. maj 2021 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor *Erstatningssøgende* har fremsat krav om erstatning på 156.000 kr. i anledning af, at han i tiden fra den 7. maj 2018 til den 31. juli 2018 var anholdt og varetægtsfængslet som sigtet for legemsangreb under særdeles skærpende omstændigheder efter straffelovens § 245, stk. 1, jf. § 246.

Københavns Politi har i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, besluttet at opgive påtale, hvilket er meddelt erstatningssøgende ved en skrivelse af 11. november 2019.

Erstatningssøgende fremsatte ved skrivelser af 10. januar 2020 og 18. marts 2020 krav om erstatning på 156.000 kr. med "[forrentning] i henhold til gældende bestemmelser", jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Erstatningskravet er opgjort således:

Første døgn	6.700 kr.
84 følgende døgn á 850 kr.	71.400 kr.
Forhøjelse "med minimum 100 %"	<u>78.100 kr.</u>

I alt

156.000 kr.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, således at der ikke tillægges erstatningssøgende erstatning som følge af egen skyld, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, men har ikke bestridt selve kravets opgørelse. Anklagemyndigheden har dog bestridt, at der er grundlag for en forhøjelse af kravet, herunder at forhøjelsen maksimalt kan udgøre 50 % i en sag som den foreliggende.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af erstatningssøgende *Erstatningssøgende*.

[FORKLARING UDELADT]

Oplysningerne i sagen.

Af Statsadvokaten i Københavns afgørelse af 16. juni 2020 fremgår:

"Ikke erstatning for frihedsberøvelse ...

Jeg har i dag besluttet ikke at imødekomme dit krav om erstatning til din klient *Erstatningssøgende*. Begrundelsen herfor fremgår nedenfor.

Sagsforløb

Det fremgår af sagen, at din klients samlevende den 6. maj 2018 rettede henvendelse på Hvidovre Hospitals Børneafdeling med sin og din klients 8 måneder gamle datter *Person1*, som havde skader på hovedet. En undersøgelse på hospitalet viste at der var tale om et kraniebrud. Hospitalet fandt imidlertid forklaringen på, hvorledes datteren havde fået kraniebrud utroværdig og tilkaldte politiet.

Din klient forklarede samme dag til politiet at han havde været alene med *Person1* den 4. maj 2018, og at *Person1* var begyndt at græde. Han forklarede yderligere, at han mente det skyldtes, at *Person1* havde slået sig på sin stol.

Person2, din klients samlever, forklarede til politiet, at hun ikke var klar over, hvorfor *Person1* græd den 4. maj 2018. Hun forklarede yderligere, at det var hende, som den 6. maj 2018 opdagede, at *Person1* var blød på højre side af kraniet, hun ringede efter konsultation med sin søster som var sygeplejerske til 1813 som henviste hende til Hvidovre Hospital.

Din klient blev herefter anholdt og var frihedsberøvet fra den 7. maj 2018 kl. 17.02 til den 31. juli kl. 11.05, sigtet for overtrædelse af straffelovens § 246.

Frihedsberøvelsen varede således 85 påbegyndte døgn.

Den 11. november 2019 blev påtale mod din klient opgivet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

Det fremsatte erstatningskrav

[Som gengivet i dommen side 1].

Begrundelse for nægtelse af erstatningskravet

Begrundelsen for min afgørelse er, at din klient efter min opfattelse har udvist egen skyld og selv har givet anledning til de straffeprocessuelle indgreb i sagen i en sådan grad, at erstatning i det hele må nægtes.

Jeg har ved min afgørelse om at nægte din klient erstatning, især lagt vægt på at din klient selv har givet anledning til frihedsberøvelsen ved at udvise egen skyld i form af mistankepådragende adfærd ved ikke at gå til læge og idet han har haft skiftende og usandfærdige forklaringer om årsagen til datterens skader.

Det fremgår blandt andet af sagen, at din klient ikke rettede henvendelse til hospitalet eller egen læge efter, at ulykken var indtruffet. Det fremgår af den oprindelige afhøring *Person2 [sic]*, at det først var dagen efter, søndag den 6. maj 2018, da hun konstaterede en *Person1* var *[sic]* blød i højre side af hovedet, at sundhedsmyndighederne blev kontaktet. Det fremgår yderligere af afhøringsrapporten af *Person2*, at din klient oprindeligt havde fortalt hende, at han ikke var klar over, hvorfor *Person1* var ked af det.

Endvidere finder jeg at din klient har udvist mistankepådragende adfærd ved ikke at oplyse hospitalet, om den rigtige årsag til *Person1's* skader i forbindelse med hendes behandling på Børneafdelingen på Hvidovre Hospital den 6. maj 2018. Hospitalspersonalet har i forbindelse med efterforskningen forklarede *[sic]*, at din klient tilskrev datterens skader, at hun havde slået hovedet ned i sin "trip-trap"-stol.

Afhørt af politiet den 6. maj 2018 forklarede din klient, at *Person1* pludselig var begyndt at græde, og at han troede, at hun havde siddet så urolig i sin stol, at hun havde stået hovedet på en af stolens kanter. Din klient forklarede yderligere, at *Person1* havde sovet godt og tungt hele natten, mens *Person2* havde forklaret, at *Person1* havde en "øv nat", hvor hun havde sovet dårligt, vågnet meget og virket til at have ondt.

Ved politiets genafhøring den 7. maj 2018 gentog din klient sin oprindelige forklaring, dog med den undtagelse, at skaden godt kunne have været sket *[sic]*, da han den 4. maj 2018 bar *Person1* gennem entréen, idet hendes hoved ramte en betonvæg. Adspurgt hvorfor han ikke havde givet en sandfærdig forklaring den 6. maj 2018 forklarede din klient, at han blev bange for at fortælle sandheden og blev med tiden mere nervøs for at fortælle, hvordan skaden var indtruffet.

Jeg er på baggrund af overstående hændelser af den opfattelse at ved sine skiftende og usandfærdige forklaringer har kunne påregne *[sic]*, at frihedsberøvelsen skete i det angivne omfang, herunder indtil der forelå lægelige oplysninger der kunne bekræfte din klients forklaring om skadens opståen og jeg finder derfor ikke, at din klient er berettiget til erstatning.

Lovgrundlag

Min afgørelse er truffet efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 3 (erstatning kan nedsættes eller nægtes pga. egen skyld).

Mulighed for at klage

..."

Sagen blev påklaget til Rigsadvokaten, der den 1. september 2020 med henvisning til Statsadvokaten i Københavns begrundelse besluttede ikke at ændre statsadvokatens afgørelse.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Som anført i afgørelsen fra Statsadvokaten i København af 16. juni 2020 kan det lægges til grund, at *Erstatningssøgende* undervejs i sagens forløb har afgivet skiftende og usandfærdige forklaringer til politiet. *Erstatningssøgende* forklarede således under den første afhøring hos politiet den 6. maj 2018, at *Person1* pludselig var begyndt at græde, og at han troede, at hun havde siddet så uroligt i sin stol, at hun havde slået hovedet på en af stolens kanter. En læge, *Person3*, fra børneafdelingen på Hvidovre Hospital oplyste i en samtale med politiet senere samme dag, at forklaringen var mistænkelig, da skaden på *Person1* i form af et kraniebrud ikke stemte overens med forklaringen, og at en sådan skade ikke opstår spontant, idet der skal meget til, førend man pådrager sig et kraniebrud.

Erstatningssøgende forklarede derimod under den anden afhøring hos politiet den 7. maj 2018, at skaderne på *Person1* muligt kunne være sket ved, at han den 4. maj 2018 bar hende gennem entréen, hvorved hendes hoved måske ramte ind i en betolvæg med en sådan kraft, at hans skulder blev presset tilbage. Foreholdt under afhøringen, at et kraniebrud ikke opstod let, forklarede *Erstatningssøgende*, at han nu ikke var i tvivl om, at han havde stødt *Person1's* hoved hårdt mod væggen.

Dertil kommer, at *Erstatningssøgende* ikke opsøgte sundhedsmyndigheder umiddelbart efter, at han – efter den af ham senest afgivne forklaring til politiet samt under grundlovsforhøret – stødt *Person1's* hoved så hårdt imod betolvæggen, at det senere viste sig, at *Person1* havde pådraget et kraniebrud som følge heraf. At han efter sin egen forklaring til politiet på intet tidspunkt så efter skader på *Person1* og kom fra at søge f.eks. egen læge, bl.a. fordi han også skulle nå at lave mad, ligesom han oplyste politiet, at han efterhånden som tiden gik fik sværere ved at fortælle sandheden og blev nervøs og bange for konsekvenserne af at fortælle det, findes i sig selv at være mistankepådragende.

Retten tiltræder herefter Statsadvokaten i Københavns vurdering af, at *Erstatningssøgende* ved oprindeligt ikke at oplyse hospitalet og politiet om den korrekte årsag til skaderne på *Person1* og ved undervejs over for politiet at have afgivet skiftende og usandfærdige forklaringer har udvist mistankepådragende adfærd og som følge heraf har kunnet påregne, at frihedsberøvelsen af ham skete i det angivne omfang, herunder indtil der var gennemført dels en rekonstruktion af hændelsesforløbet og dels indhentet de fornødne lægelige oplysninger, der kunne bekræfte *Erstatningssøgendes* seneste forklaring om skadens opståen.

Erstatningssøgende findes herved at have udvist egen skyld i en sådan grad, at erstatningen efter reglerne i retsplejelovens § 1018 a, stk. 1, bortfalder i medfør af samme bestemmelses stk. 3.

Anklagemyndigheden frifindes på denne baggrund for det rejste erstatningskrav.

Thi kendes for ret:

Anklagemyndigheden frifindes for det af *Erstatningssøgende* rejste erstatningskrav.

Erstatningssøgende, *Erstatningssøgende*, skal betale sagens omkostninger.